

ואחת, שלשה אחים, וזהו אחת דבר אלהים שפם זו שמעתי, ז"ו - בה עושה אותם אח"ד. ואחר כן דבר עמו מהרומ, שהו וא מטרו"ן, פולל כל צבא השמים שלםפה, משום שהחלבש בו ורוכב עליו העמוד האמצעי הפולל שש ספירות, וכן בכל דברו ודברו שיצא ממענו, היה יוצא ממענו מלך, וזהו וכל העם ראים את הקולות. אמר כן ירדה השכינה הפתונה עשרה באופן, שהוא נפש האדים ממש, ונאמר בו ועל הארץ הראך את אשׁו הגדולה, משום שעלי נאמר והנה אופן אחר הארץ, כדי שישמע קולו ודבריו מן הכסא והפלכים ושים וארץ, שיבירו בו בכל מעלה ומטה כנסמה שלטוננה בכל הגור ואפלו באיך קטן, ואין איך פניו ממנה.

תקון תשעה ושלשים

בראשית, שם א"ז, שנאמר בו אשר הוציאתיך וכור, אהיה אשר אהיה, אשר באשר כי אשורי בנوت, וזה האם העליונה, אשר לקדשו במצותו וצונו, על כל מצוה ומצוה, שהן פטר כל רחם, שהם מאמים ארבעים ושמונה, שהם קותם ארבעים ושמונה, שבלן קשות בצדיק שנפתח (פטル) שהוא אות ברית, שנפתח (פטル) שהוא כל רחם דאיינון רמ"ח, הכללו קיטרין בצדיק דאיינו פטר כל רחם דאיינו אורה אות ברית, דافتחה (פטר כל רחם דאיינו רמ"ח פקודין דעשה, ועליה אמר אשר קדש יידיד מבטן, וזה אמר אשר קדש יידיד מבטן, וזה האם שנאמר בה מבטן מי יצא הקרו, וזה הקרו הנורא. אשר - שהיא האם העליונה. קדשו במצותו - בצדיק, שהוא קדש יידיד מבטן. וצונו - עליהם, משום שהוא מצוה ועושה. ועוד אשר קדשו - זה העמוד האמצעי שנאמר בו קדש ישראל ליהו"ה,

אחד, אחת ואחת, תלת אחידין, וזהו אחד דבר אלהים שפם זו שמעתי, ז"ו ביה עbid לון אח"ד.

ולבדה מליל עמיה מרוחא דאיינו מטרו"ן, כליל כל צבא השמים דלתה, בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספרין, בגין דא כל דבר ודבר דנפק מגיה תהה נפיק מגיה מלך, וזהו וכל העם רואים את הקולות. לבמר נחית שכינתה תפאה עשרית באופן, דאיינו נפש דבר נש מפטן, ואתمر ביה (ובירסדו) ועל הארץ הראך את אשׁו הגדולה בגין דעליה אמר (יחזקאל א ט) והנה אופן אחד בארץ, בגין דישטע קליה ודבורה מן פרסיה ומלאכיה רשמייא וארעא, דישטמיך עין ליה בכל עילא ותפא, בנשمتא דשלטונתה בכל גוף אפילו באבר זעירא ולית אבר פנוי מיניה.

תקונא תשע ותלתין

בראשית פמן אשר דאמר ביה (שמות כ ב) אשר הוציאתיך וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשר כי אשורי בנوت (בואהית ל...). וזה אם לא עלאה, אשר קדשו במצותו וצונו, על כל פקודא ופקודא, דאיינו פטר כל רחם דאיינון רמ"ח, הכללו קיטרין בצדיק דאיינו כל רחם דאיינו אורה אות ברית, דافتחה (פטר כל רחם דאיינו רמ"ח פקודין דעשה, ועליה אמר אשר קדש יידיד מבטן, וזה אם דאמר בה (איוב לה ט) מבטן מי יצא הקרו, (וזה הקרו הנורא) (יחזקאל א כב). אשר דאייני אימא עלאה, (דף וט ע"ב) קדשו במצותו בצדיק, דאיינו קדש יידיד מבטן. וצונו עליהו, בגין דאיינו מצוה ועושה, ועוד אשר קדשו דא עמודא דאמצעיתא, דאמר ביה (ירמיה ב